

[Hanne Budtz.]

Dette har bevirket, at den eneste af de underskrivende 9 dyrlæger, der er knyttet til landbohøjskolen, har fået sin afsked. Det drejer sig om den ikke-tjenestemandsansatte videnskabelige assistent B. Steen Knudsen, der også driver privat dyrlægepraksis. Han har været ansat på landbohøjskolen fra 1949 og dér først været knyttet til patologisk-anatomisk afdeling og siden 1951 undervist bl. a. i retsmedicin.

I en skrivelse af 29. oktober 1962 har landbohøjskolen meddelt dyrlæge Steen Knudsen hans afsked med den begrundelse, at han har deltaget i den nævnte henvendelse af juni 1962, hvilken henvendelse Den danske Dyrlægeforenings hovedbestyrelse og højskolen har betegnet som uanstændig og skadelig for et godt samarbejde mellem dyrlægestanden og højskolen. Som yderligere årsag anføres i opsigelsen, at et hold studerende, som vel at mærke endnu ikke havde lært dyrlæge Steen Knudsen at kende gennem undervisningen, havde protesteret mod at skulle undervises af ham.

Altså: landbohøjskolen afskediger en særdeles dygtig videnskabelig assistent, fordi han sammen med 8 andre kolleger, der ikke kan skades, da de ikke er ansat ved højskolen, kritiserer forhold ved højskolen, hvilke forhold dyrlæge Steen Knudsen oven i købet i henhold til love og hans instrukser er forpligtet til at påpege. Jeg tilføjer, at afskedigelsen har fundet sted imod et ønske fra dyrlægens nærmeste chef, og uden at der er givet ham passende lejlighed til at fremkomme med noget forsvar.

En sådan konsekvens af kritik — den være sig muligvis fremsat i en noget kantet form — giver for mig at se uhyggelige perspektiver og hører i hvert fald ikke hjemme i et demokratisk land. Vi i det høje ting har forpligtelse til at værne om borgernes rettigheder, herunder deres ytringsfrihed, og jeg spørger derfor den højtærede landbrugsminister — og gør det i dag, den 16. januar, idet jeg minder om, at afskedigelsen er givet med udgangen af januar måned d. å. — om han vil påtage sig personligt at undersøge denne sag og selv tage stilling til den og meddele offentligheden sin stilling.

**Landbrugsministeren (Skytte):** Skal jeg svare kort på det ærede medlems spørgsmål,

som det var formuleret skriftligt til mig, må jeg sige nej. Jeg har ikke tænkt at ville tage stilling til en mellem den kgl. veterinær- og landbohøjskole og en overenskomstansat, halvdagsbeskæftiget videnskabelig assistent verserende sag angående afskedigelse af den pågældende. Retten til ansættelse og afskedigelse af det ikke-tjenestemandsansatte personale ved højskolen, herunder dyrlæger ansat i henhold til den mellem landbrugsministeriet og Den danske Dyrlægeforening indgåede overenskomst, er overladt til højskolens egne myndigheder. Efter anordning for den kgl. veterinær- og landbohøjskole er det højskolens rektor, der træffer afgørelse i alle sager, der ikke specielt er forbeholdt lærerforsamlingens, forretningsudvalgets eller fagrådernes afgørelse, ligesom rektor efter indstilling fra vedkommende afdelingsleder ansætter videnskabeligt personale i det omfang, hvor ansættelsen ikke er henlagt til kongen eller til ministeriet. Nogen udtrykkelig bestemmelse om afskedigelsesretten er ikke optaget i den nævnte anordning, men det følger af de almindeligt anerkendte principper, at den myndighed, der har ansættelsesretten, også har retten til afskedigelse. Det må derfor naturligt være overladt højskolens rektor at træffe afgørelse om, hvorvidt en overenskomstansat videnskabelig assistent bør afskediges eller ej, hvilket også er i overensstemmelse med den lige omtalte bestemmelse om, at rektor er højeste myndighed i alle de sager, der ikke specielt er henlagt til højskolens særlige organer eller ministeriet.

Det kan hverken være rimeligt eller praktisk, at jeg bliver blandet ind i ethvert spørgsmål om det ikke-tjenestemandsansatte personales forhold. Mener den afskedigede dyrlæge, at højskolen har handlet i strid med de overenskomstmæssige bestemmelser, har han den udvej at gå til domstolene og få disses afgørelse i sagen, en udvej, jeg er klar over at han er fuldt opmærksom på.

**Hanne Budtz:** Da jeg hørte den højtærede landbrugsministers svar, måtte jeg spørge mig selv, om jeg havde udtrykt mig meget uklart, for jeg forstår da så udmærket godt, at skal der drøftes paragraffer og forståelse af overenskomster, så er der tale om juridiske synspunkter, så kan man gå til domstolene; det har, som den højtærede minister sagde,